

Lovforslag, maa det være mig tilladt her at lægge noget mere Beslag paa dette Tings Tid, end det ellers plejer at være Tilfældet, og saa vidt muligt gennemgaa Hovedpunkterne i Lovforslaget. Ser man paa det Lovforslag om Vinafgift, der forleden blev forelagt af den højtærede Finansminister, og sammenligner man det med det Forslag, der er forelagt af den højtærede Indenrigsminister, maa jeg konstatere et stærkt Modsætningsforhold mellem de to Ministre. Den højtærede Finansminister tog nemlig ved Forelæggelsen af sit Forslag Sigte paa Indførelse af mere Spiritus, medens den højtærede Indenrigsminister ved dette Lovforslag netop søger at hemme Salget af Spirituosa og stærke Drikke. Det viser sig altsaa, at de to Ministre ikke har samme Syn paa dette Spørgsmaal. Jeg hilser med Glæde de Udtalelser, der faldt fra Ordførerne for Socialdemokratiet (L. Rasmussen) og det konservative Folkeparti (Abrahamson), og jeg ser i dem en Borgen og et Grundlag for en frugtbar Forhandling. De ærede Ordførere for Venstre (Kvist) og det radikale Parti (Ferd. Nielsen) kan jeg derimod ikke opfatte paa samme Maade.

Det Lovforslag, her foreligger, støtter sig dels paa Loven af 10. Maj 1912 og dels paa den endnu siddende anden Ædruelighedskommissions Betænkning. Den gældende Lov er at betragte som en Næringslov, der i første Række tager Sigte paa en særlig Lovgivning for de Næringsbrug, hvortil er knyttet Handel med og Udsænkning af stærke Drikke, ud fra den Betragtning, at man af Hensyn til de Samfundulykker, der kan være forbundne med Misbrug af stærke Drikke, bør have en vis Kontrol med disse Værs Fordeling, saaledes at Misbrug kan undgaaes. Indirekte tager Loven derved Sigte paa Fremme af Ædrueligheden, medens dens Opgave ikke er en Ædruelighedslov i den Forstand, at man gennem den i al Almindelighed tager Sigte paa Ædruelighedsforanstaltninger.

Ved Udnævnelsen af den anden Ædruelighedskommission blev der givet den to Opgaver, dels at revidere Beværterloven og dels at anstille Undersøgelser og Betragtninger vedrørende eventuelle Forbud. Det fremgaar ogsaa af Indenrigsministeriets Skrivelse, at den sociale Lovgivning falder ind under Kommissionens andet Afsnit. Det er altsaa i Overensstemmelse med Indenrigsministerens Ønske naar Kommissionen har delt sit Arbejde i to Dele, dels omfattende en Næringslov og dels omfat-

tende en social Lovgivning. Foreløbig har Kommissionen løst den første Del af sin Opgave, og dens Betænkning maa altsaa betragtes som omfattende Næringsforanstaltninger. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte da ogsaa, at det første, vi er naaet til, er en særlig Lovgivning for denne Næring, altsaa en Næringslov. Det tager jeg mig til Indtægt for, at Loven i første Række er en Næringslov, og vi har da Lov til at gaa ud fra, at der ved Forelæggelsen af Lovforslaget kun tages de samme Hensyn, som Kommissionen har taget, og som ogsaa har været Forudsætningen for dens Arbejde. Lovforslaget maa behandles som Forslag til en Næringslov, medens alle de Hensyn, der tager Sigte paa den anden Del af Kommissionens Arbejde, maa lades ude af Betragtning, saa længe Kommissionen ikke har endt sit Arbejde paa dette Omraade.

Man maatte derfor vente, at man her omhyggelig havde undgaaet alle de Betragtninger, der tog Sigte paa Forbud, i det hele enhver Bestemmelse, som efter sin Ordlyd maatte være egnet til at anerkende Forbudet i Princippet. I saa Henseende har Kommissionen i nogen Grad løst sin første Opgave. Der er ganske vist enkelte Omraader, hvor der ikke er udvist den fornødne Forsigtighed, hvad jeg senere under Omtalen af disse Spørgsmaal skal komme tilbage til. Derimod synes den højtærede Indenrigsminister mig ved Udarbejdelsen af sit Lovforslag at have været i høj Grad uheldig. I Stedet for, at Ministeren ved Udarbejdelsen af Lovforslaget burde have bestræbt sig for paa de Punkter, hvor Kommissionen er gaaet noget udenfor Rammerne, at indføre Forandringer i dens Forslag, som bragte dette i nøjere Overensstemmelse med de ved Kommissionens Udnævnelse givne Paalæg, er Ministeren gaaet i modsat Retning, idet han, hvor den Del af Kommissionen, der paa Forhaand synes indtaget for Forbud, har foreslaaet Foranstaltninger, der griber ind i Kommissionens anden Opgave, paa de allervæsentligste Punkter er gaaet bort fra Kommissionsflertallets Indstilling og har fulgt Mindretallet. Dette maatte saa meget mere forbavse, som den Minister, der forelægger Lovforslaget, er den samme, som ved Kommissionens Udnævnelse har afstukket Rammerne for dens Virksomhed. Hvad Indenrigsministerens Hensigt har været med paa saa godt som alle de Punkter, der er af størst Betydning, at følge det Mindretal, der forud synes interesseret i Indførelse af Forbud, og som synes at ville benytte en Næringslov til det forudgaaende Arbejde,